

[Petra Petersen.]

de 7 første klasser, men også de frivillige 8. og 9. klasser. Men ændringerne som helhed betyder en forringelse af loven. Staten sparer 1 mill. kr., og den million skal altså gå over på kommunerne, såfremt lovforslaget bliver vedtaget. Hermed forringes muligheden for at få gennemført skolebespisning ude i kommunerne ganske betydeligt. Der er kommuner, som vil benytte sig af, at staten sparer penge her, til at forringe skolebespisningen eller i værste fald til helt at undlade at gennemføre den. Der er jo slet ikke nogen tvivl om, at de kommuner, som har stået og vaklet, og som måske under pres har frataget børnene skolebespisningen, ikke på nogen som helst måde vil føle sig opfordret til nu at genindføre skolebespisning.

Her må regeringspartierne stå ene med ansvaret. Kommunerne vil ikke stemme for det, vi vil ikke stemme for lovforslaget. Regeringspartierne må tage det fulde ansvar for denne forringelse.

Foged: Regeringspartierne har ændret vort forslag i en sådan retning, at der stadig væk opretholdes statstilskud til skolebespisning. Vi kan jo nok se, at statstilskudet går ned, idet der er tale om en besparelse på rundt regnet 1 mill. kr., men vi har foreslået fuldstændig afvikling af statens tilskud, og vi vil derfor undlade at stemme.

Asger Jensen: Efter forslaget, som det er vedtaget ved anden behandling, er det sådan, at staten ikke mere skal yde tilskud til selve skolebespisningen, og dermed må man vel opfatte regeringspartiernes standpunkt som værende det, at det ikke mere er rimeligt, at der foregår bespisning på offentlig regning. Vi skal jo ikke her tage stilling til, om kommunerne skal fortsætte med skolebespisningen eller ej; der er i loven åbnet adgang hertil, men jeg vil antage, at de fleste, måske alle kommuner vil følge den her angivne retningslinje. Der er altså, set med vore øjne, tale om en forbedring i forhold til det bestående. Det er en begyndende afvikling, som vi synes man godt kunne have gået lidt længere med. Det har længe været erkendt, at det egentlig ikke mere var et socialt formål at yde skolebespisning. Tilbage er så, om den kunne have nogen ernæringsmæssig betydning, men vi

kan ikke erkende, at det er nødvendigt, at den offentlige administration sættes ind på denne opgave. Vi tror, mødre selv vil være i stand til at give deres børn en sådan ernæring, at det er ganske unødvendigt med offentlig administration i så henseende. Men vi erkender, at det er en forbedring, der her er sket, og skal derfor undlade at stemme.

Aksel Larsen: Jeg har den stik modsatte opfattelse af den foregående ærede talers. Jeg mener, at dette er en betydelig forringelse af den hidtidige lovgivning, og jeg vil derfor stemme imod lovforslaget.

Helge Larsen: Jeg skal anbefale at stemme for lovforslaget. Og så må jeg tilføje, at jeg undrer mig såre over, at oppositionen ikke vil stemme for noget, man kalder en forbedring.

Socialministeren (Bomholt): Dette blot for at væрге mig imod en misforståelse. Det ærede medlem hr. Asger Jensen opfattede det nu foreliggende lovforslag som en henstilling til kommunerne om ikke at gennemføre skolebespisning. En sådan konklusion kan ikke drages af lovforslaget. Det, der er tale om, er, at man overflytter statslige udgifter til kommunale udgifter. Det er en omlægning af udgifterne inden for de offentlige myndigheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 82 stemmer mod 6; 52 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om ændring af understøttelsessatser m. v).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4809, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 877).